

overfor hvilke de har Forsørgelses- eller Bidragspligt. Saafremt disse to nye Punkter 11 og 12 føjes til § 21, vil det være naturligt at forandre Rækkefølgen af Punkterne i § 21, men man har ikke ment det hensigtsmæssig at gøre dette før ved tredje Behandling, naar man har set, hvilken Skæbne de forskellige Ændringsforslag faar.

Endvidere skal jeg anføre, at Udvalget med Undtagelse af 3 Medlemmer under Nr. 56 og 57 har stillet Ændringsforslag til §§ 55 og 62. Det drejer sig om Mægling i Stridigheder mellem Ægtefæller og gaar ud paa at undgaa, at denne Mægling, hvad der let kunde blive Tilfældet efter Lovforslaget, kunde blive overdraget Venner eller Bekendte af Ægtefællerne, som det kunde være uheldigt eller ubehageligt for den ene eller anden Part af Ægtefællerne at se indblandet i deres Tvist.

Et andet Flertal, nemlig Udvalget med Undtagelse af to Medlemmer, har til § 178 under Nr. 115 og 116 stillet nogle Ændringsforslag, der gaar ud paa, at i Ægteskabssager skal som Regel kun Domskonklusionen, men ikke Præmisserne eller Forhandlingerne komme til Offentlighedens Kundskab. — Dette samme Flertal har ønsket at bringe dette Lovforslag i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Lov om Rettens Pleje, som traadte i Kraft i Oktober i Fjor, og hertil sigter en Del Ændringsforslag.

Jeg skal endnu kun omtale, at der til § 2 er stillet to Ændringsforslag, henholdsvis under Nr. 2 og Nr. 3. Intet af Forslagene har formaaet at samle et Flertal, men de er stillede af to Mindretal, af hvilke jeg hører til det ene. De to Mindretal udgør tilsammen et Flertal, og da de to Ændringsforslag i det store og hele tilsigter det samme, mener jeg at burde omtale dem under eet. Det drejer sig om de Rettigheder, man vil tilkende en Kvinde, der er blevet besvangret af sin forlovede, som derefter har hævet Forlovelsen, uden at hun er Skyld deri, og tillige om de Rettigheder, der bør tilkendes det Barn, der er Frugten af en saadan Forbindelse. Som Forholdene er nu, kan Kvinden under visse Betingelser faa Manden dømt til at indgaa Ægteskab med

sig. Nu kan sikkert ingen ønske, at man skal gennemføre et Ægteskab ved Tvang, og der er al god Grund til at ophæve den bestaaende Ordning. Men de to omtalte Mindretal har ikke ment at kunne nøjes med, at Lovforslaget indrømmer Kvinden en passende Erstatning. Begge Mindretal har tillige ønsket, at hun skal kendes berettiget til at bære Mandens Efternavn; dog skal denne Ret kun kunne tilkendes Kvinden, saafremt hun ikke er berygtet, og saafremt Manden er fyldt 21 Aar. Begge Mindretal har tillige ønsket, at der skal tilkendes det Barn, som maatte blive Frugten af en saadan Forbindelse, en vis Ret, medens Lovforslaget slet ikke omtaler Barnet og derved i ganske væsentlig Grad forringer Barnets Stilling i Forhold til den nuværende Ordning, hvor Barnet jo ved det tvungne Ægteskab bliver et Ægtebarn. Men de to Mindretal er her gaaet forskellige Veje. Det, hvortil jeg hører, og som har stillet Ændringsforslag Nr. 3, har ønsket, at Barnet skal være arveberettiget efter Faderen paa samme Maade som et Ægtebarn. Det Mindretal, som omfatter de to konservative Medlemmer, ønsker, at Barnet skal have samme Ret som det udenfor Ægteskabet fødte Barn, der af Faderen er lyst i Kuld og Køn. Det Mindretal, hvortil jeg hører, har ikke ment at kunne slutte sig til denne Ordning; dels vil den fremtidige Lovgivning sikkert, saa hurtigt det kan ske, se at komme bort fra Begrebet Kuldlysning, og dels vilde det være overmaade vanskeligt for ikke at sige praktisk umuligt at træffe en Ordning i det her foreliggende Tilfælde. Thi Kuldlysning, som allerede nu anvendes overmaade sjældent, er ikke noget bestemt Begreb. Barnet bliver ved Kuldlysningen i det væsentlige stillet som et Ægtebarn og faar i Almindelighed en vis Arveret efter sin Fader; dog kan denne i Stedet straks ved Kuldlysningen give Barnet en vis Part og bestemme, at det skal nøjes dermed, og hvis man ikke har gjort det, faar Barnet ved Faderens Død en Lod, hvis Størrelse, Faderen selv kan fastsætte indenfor visse Grænser. Har Faderen imidlertid ikke truffet nogen Bestemmelse, faar Barnet altid halv Lod mod Ægtebarn, men hvis der ingen Børn